



Disputatio juridica quadragesima de haeredibus instituendis & substituendis, ad Tit. 5. 6. 7. & 8. Lib. 28. Pandectar.

<https://hdl.handle.net/1874/340998>

DISPUTATIO JURIDICA
QUADRAGESIMA
DE
HÆREDIBUS

instituendis, & substituendis.

A D

Tit. 5. 6. 7. & 8. Lib. 28. Pandectar.

Q U A M

FAVENTE DEO OPT. MAX.

S V B P R A S I O

Clarissimi Consultissimique Viri,

D. CYPRIANI REGNERI ab OOSTERGA,

J.U.D. nec non ejusdem Facult. in Illustri Traject. Acad.

Professoris Pandect. & p.t. Rectoris Magnifici.

Publicè defendero conabitur

NICOLAUS HOEDEMAËCKER, Doesborg. Geldrus.

Ad diem 23. Aprilis horâ locoque solitis.



NICOLAUS HOEDEMAËCKER

ULTRAJECTI,

Apud WILHELMUM VERBRUGH, BIBLIOPOLAM,
aende Gaert-brugh, M. DC, LI,

Reverendis, Spectabilibus, Prudentissimisque Viris

D. JOANNI HOEDEMAEKER
Mercatori Vigilantissimo Parenti meo, quo ad vi-
vam, filiali amore prosequendo.

D. PETRO GESSELI O,
Avunculo omni honore mihi colendo, ac veneran-
do.

Nec non Clarissimo Consultissimoque Viro

D. BERNARDO WINCKELMAN,
I. V. C. Avunculo Plurimum observando.

Iuridicas hasce primitias,

Submissae Offert.

NICOLAUS HOEDEMAEKER

Resps.

DISPUTATIO IURIDICA
QUADRAGESIMA
DE

HÆREDIBUS

Instituendis & Substituendis.

AD

Tit. 5. 6. 7. & 8. Lib. 28. Pandectar.

THEISIS I.

AD l. 1. §. 4. & l. 9. §. si duo 13. tit. 5. qr. an jus accrescendi, de quo in d. §. 4. & 13. agitur, saltem à testatore posit prohiberi? Item an in d. §. 13. detracta fundi mentione ex æquis partibus heredes instituti censeantur? Item an institutus in re certa legatarij instar haberi debeat? Item an in possessionem ex l. fin. C. de Edict. Div. Had. mitti queat? Sed frustra, quum Moribus dictæ & similes questiones recte decisæ sint, ut probavi ad §. 5. Inst. b. t. Vide tamen, si lubet, Fachin. 4. c. 15. 17. 21. Bus ad l. 35. b. t.

Ad l. 4. pr. & l. 6. §. 1. qr. an & quæ conditio, & quorum liberorum institutionem vitiet? Sed frustra, quum jure novo liberi aut instituen-di sint, aut exheredandi, ut alibi diximus. Deinde legitima saltem nullo onere gravari potest. l. 32. C. de inoff. testam. An ergo institutione filij facta sub conditione testamentum tamen valet quoad cætera, rejecta duntaxat conditione usque ad legitimam? Aff: d. l. 32. Ratio est, quia testator præsumitur testatus secundum leges, atque juxta id, quod credibile est cogitatum. l. 24. de reb. dub. Adde Groeneweg. ad dd. II. Diss. vide apud Treutl. d. disp. II. thes. 3. lit. d. & ibi Bacchov.

Ad l. 13. §. 4. & 6. qr. an dd. §§. corrigantur per l. 23. C. de legat. Aff: pd. l. 32. ubi in fine optima ratio subjungitur. Diss. vide apud Treutl. d. disp. thes. 4. lit. d. & ibi Bacchov & Autumn ad dd. §§.

Ad l. 17. §. ult. qr. an d. §. corrigi debeat, & tertius ibidem dimidiam totius hæreditatis partem consequi debeat? Affirmat hoc Hotom. lib. 8. obs. 2. cuius sententia nobis saltem in abstracto placet, arg. §. 6. Inst. b. t. ubi asse

asse completo reliqui heredes sine parte nominati ex verisimili voluntate testatoris ad dimidiam partem admittuntur, ergo & illo casu, quo dupondium expletum est; quum reductio ad asem fieri soleat. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 4. lit. e & ibi Bacchor.

II.

Ad l. 19. qr. an d.l. injusta sit, & an in ea particula non expungenda sit? Negatur utrumque. arg. d.l. 17 §. 3. b.t. ex quo §. 3. apparet, & institutionem & substitutionem in d.l. 19. ludicram & inanem esse. Diff. vide apud Autumn. ad d.l. 19. Gothof. Bus ad eand. Sed miror, cur Gallicus ille censor non censuerit censura dignum §. l. l. 27. & probabilitet correctum per d.l. 23. C. de legat. presertim, quum ita sit in legatis. t. non ad ea 89. de condit. & demonstr. vide Bus. ad l. 17. de condit. inst.

Ad l. 32. & 68. qr. an & quomodo heredis institutio in voluntatem tertij vel ipsius heredis conferri queat? Sed frustra, quum Moribus si non jure canon e. cum tibi 13. ext. de testam. decimum videatur, ut alibi dixi. Quin ipso jure Romano alio actus, maxime ultimæ voluntatis, ita interpretandi sunt, ut valeant potius, quam pereant. l. 12. de reb. dub. Vir de Bus. ad d.l. 32. & Treutl. d. disp. 11. thes. 3. lit. c. & ibi Bacchor. Zees uobet n. 4.

Ad l. 34. qr. an maritus, qui post mortem uxoris sue, cui usum fruct. omn. honor. legaverat, Titium heredem instituens, eum pure instituisse intelligatur? Aff. per ea, quæ dixi ad §. 9. Inst. b. t. Diff. vide ibid & apud Fachin. 4. c. 18. Bus. ad l. 35. b.t.

Ad l. 40. qr. an & quomodo d.l. conveniat cum §. ult. Inst. de vulg. substat. Sed quæstio de servis est. Vide nostra ad d.s. ult. Treutl. d. disp. thes. 6. lit. b. & ibi Bacchor.

Ad l. 62. qr. an saltē institutio ad certum tempus facta valeat, si aliis post illud tempus institutus est? Sed frustra, quum Moribus hoc certum sit, aut saltē debeat esse. Vide nostra ad §. 9. Inst. b. t. Treutl. d. thes. 3. lit. e. & ibi Bacchor. An in §. 1. d. l. 62. Tribonianus aliquid mutaverit vel addiderit, parum attendo, cum sententia legis justa sit. Diff. Vide apud Treutl. d. thes. 3. lit. a. & ibi Bacchor.

Ad l. 70. & seq. qr. an & quæ captatoriæ institutiones valeant? Sed frustra, quum hæc quæstio decisa sit Moribus, quibus simplex jus gentium sequimur. Idem de jure Canon testatur Rosbach. tit. 4. n. 7. de comparat. iur. civil. & can. Vide tamen Fachin. 12. c. 26.

Ad l. 74. qr. an d.l. emendanda sit? Sed frustra, quum admissa emendatione Moribus heres in re certa esse possit, aut retenta vulgari lectio-

ne, fundus & usus fructus pertineant ad heredes ab intest. Vide nostra
ad d. 5. Inst. b. t. & Treutl. thes. 4. lit. b. & ibi Bacchov.

Ad l. 82. & 85. qr. an liberi in conditione positi sint in dispositione?
Disting: quatenus excludant substitutum, in dispositione sunt. d. l. 85.
quatenus pater eorum novo fideicommissum gravatus esset, minime sunt.
arg. d. l. 82. Diff. & usum vide in nost. disp. ad d. 5. 9. Inst. b. t. thes. ult. Facbin.
4. c. 5. 1. Treutl. thes. 3. lit. 1. & ibi Bacchov. An ergo nec in legatis voca-
ti censentur? Aff. arg. d. l. 85. Diff. vide apud Facbin. 13. c. 4. 5.

III.

Ad l. 1. & 43. 5. 2. tit. 6. qr. quid sit substitutio, & quotuplex? Sed cum
ista questione, jam in Inst. excusse sint, & non magnopere de defini-
tionibus & divisionibus debeamus esse solliciti, vide nostr. ad b. t. Inst.
Treutl. d. disp. 11. thes. 5. & ibi Bacchov.

Ad l. 2. qr. an substitutio jure gent. introducta sit? Aff. de vulgari, neg;
de pupillari, que ex mero jure civili descendit, atque adeo Moribus rec-
te abrogata, ut & quasi pupillaris est. Rationes vide in notis & disp. ad
b. t. Inst. Diff. ibid. & apud Treutl. thes. 8. lit. a & ibi Bacchov.

Ad 5. 3. d. l. 2. qt. an minore 25. ann. contra aditionem hereditatis in
integrum restituto, locus fiat substituto? Aff. per ea, quae tradidi ad b. t. tit.
Inst. thes. 1. 1. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 7. lit. f. & ibi Bacchov. Fac-
bin. 4. c. 7. 3. Bus. ad l. 1. b. t. u. 9.

Ad 5. 6. qr. an vis suitatis sublata sit, si testator filio familias his ver-
bis substitutum dedit, si filius meus heres non erit? Aff. per ea, quae dixi
in d. disp. ad b. t. Inst. thes. 7. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 7. lit. e. & ibi
Bacchov. An & quo jure posthumo exheredato, haeretico, naturali, pu-
pillary substitui possit, haud curiosus inquiero, propter rationes ad d.
l. 2. allegatas. Vide sis Treutl. thes. 8. lit. r. & g. & ibi Bacchov.

Ad l. 7. & 14. qr. an substitutio pupillaris filio puberi verbis directis
facta flectatur in fideicommissum? Neg: dd. II. Quin tamen Moribus
ad exemplum militis ita servari debeat, nullus, dubito, per ea, quae dixi
in d. disp. Inst. thes. 1. 2. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 8. lit. b. & ibi Bac-
chov. De jure Canon. in c. Raynus. de testam. Vide Salicet, in l. 8. C. de imput.
substit. Cujac. 11. obs. 25.

Ad l. 10. qt. an & quando substitutus pupillary teneatur ad æs pa-
ternum? Sed frustra, ut dixi ad d. l. 2. Vide sis tamen Treutl. thes. 9. lit. a. &
ibi Bacchov.

Ad l. 15. qr. an substitutio pupillaris à milite filio puberi facta directo jure valeat, an vero jure fidei commissi? Aff; poster. l. 8. c. de impub & ul. substit. junct. d. l. 15. & l. 7. & l. 14. b. t. Diff. vide apud Treutl. thes. 15. lit. b. & ibi Bacchov. Bus ad d. l. 15. Gudelin. de jure novil. 2. c. 3. sub fin. An idem privilegium d. l. 15. indulgeri debeat Doctoribus & Advocatis, an vulgaris substitutio militis tacitam pupillarem contineat, non lubet quaerere, quum questiones utilitatis expertes sint, ut jam significavi ad l. 2. & 7. b. t. Videsis Treutl. d. thes. 11. & ibi Bacchov. Cujus temporis fructus capiat substitutus in d. l. 15. significavi ad l. 20. §. 3. de petit hered. Vide Fachin. 10. c. 18. & 90.

III.

Ad l. 21. qr. an expresso casu, si heres esse noluerit, nihilominus substitutus ad mittendus sit, licet heres esse nequiverit, vel viceversa? Neg. urg. d. l. 21. Plures rationes & limitationes vide in d. disp. ad pr. Inst. b. t. thes. 5. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 6. lit. a & ibi Bacchov. Bus. ad l. 1. b. t. n. 3. & 9. c. ad b. t. n. 7. Sed quid dicendum, si testator filio vel filia nascitur ex substitutum dederit sub conditione, si filius vel filia sine liberis moriatur? Dixerim, substitutum admittendum esse ad bona testatoris, quam vis, nec filius nec filia nata sit. Rationes vide in d. disp. Inst. thes. 6. Diff. vide ibid. & apud Fachin. 4. c. 46. Porro qr. quid statuendum sit, si filius heres institutus nolit adire hereditatem, an pater adeundo substitutum excludat? Neg; per ea, quae dixi in d. disp. Inst. thes. 8. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 7. lit. f. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 1. n. 5. & 6. Sed herede mortuo intra tempus deliberandi, impeditne substitutus, quo minus hereditas transferatur ad successores heredis? Aff; per ea, quae dixi in d. disp. thes. 9. Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. thes. 7. lit. g. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 1. n. 1. Sed quid de illo casu, quando testator ita filio substituit, si moriatur absque filii? Dixerim, mortuo filio, relictam filiam substitutum excludere. l. qui duos. 32. de leg. 3. junct. l. 12. de R. 3. Diff. vide apud Treutl. d. lit. g. & ibi Bacchov. Fachin. 4. c. 57. & liq. 12. c. 42. Sed pro hibitus alienare usque ad anni 25. potestne post eam attatem alienare in prajudicium substituti? Aff; quia verba sunt accipenda cum effectu. arg. l. 109. de leg. 1. Diff. vide apud Fachin. 4. c. 73. Denique qr. quid tenendum sit, si heres delinquendo hereditate indignus factus sit, excludetne tamen substitutus fiscum? Aff; per ea, quae dixi in d. disp. thes. 10. Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. thes. 7. lit. g. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 1. n. 7.

Ad 4.

V.

Ad l. 24. & 41. an & quomodo dd. II. temperandæ & explicandæ sint, indicavi ad §. 2. & 3. Inſt. de vulg. ſubſt. Adde Bacchov. ad Treutl. theſ. 7. lit. b. & c. Latius forſan ad l. 54. de leg. I.

Adl. 27. qr. an & quomodo d. I. concilianda fit cum l. 47. h. t. ſed itidem dixi ad d. §. 3. Inſt.

Ad l. 28. qr. an & quo jure ſubſtitutio pupillaris conſirmetur, ſi filius apud hostes mortuus eſt. Sed hæc quæſtio, ipſo Bachovio ad Treutl. theſ. 9. lit. g. fatente plus ſubtilitatis, quam utilitatis habet, ut habes & illa, an reſciffo teſtamento paternopupillares ſubſtitutioſes ſuſtant. Vide noſtra ad d. l. 2. & Treutl. d. theſ. 9. lit. b. & ibi Bacchov.

Ad l. 33. qr. an mater pupillariter, aut faltem quaſi pupillariter ſuſtituere poſſit. Sed fruſtra, ut jam ſæpius dixi. Sed videamus, an hic detracta diei adiectione iuſtitutio pura habenda ſit? Neg: d. l. 33. pr. quod maxime procedit Moribus, quibus heres ex certo die iuſtitui po- teſt. Diff. vide apud Bacchov. ad Treutl. d. theſ. 8. lit. c.

Ad l. 37. qr. an d. l. procedat, licet etiam mater in medio exiſtat? Sed fruſtra, quum quæſtio de pupillari ſuſtit. ſit. Vide tamen, ſi vacat, Bus. ad d. l. 37.

Ad l. 43. pr. qr. an vulgaris tacita, quæ ſub expreſſa pupillari con- tinetur, pubertate quoque exſpiret? Sed & illa quæſtio ob eandem rati- onem inutilis eſt. Videſis Treutl. d. theſ. 6. lit. e. & ibi Bacchov. Idem re- ſponde, quando qr. ad d. l. 43 an, & quo jure parentes filio muto, an furioso, velmente capto impuberi, an exheredato quoque pupillariter, ſive exemplariter ſuſtituere poſſint. Vide tamen Treutl. d. diſp. theſ. 10. lit. e. & e. & ibi Bacchov. qui ad d. l. lit. e. fatetur quidem, ſe videre iniqui- tam l. 9. c. de Impub. & ali. ſuſtit. ſed quid ad d. l. respondeat, ſe non habere, quum tamen facilis ſit reſponſio, de qua hic non eſt laboran- dum, quum nullus laboris fructus ſuſtit.

Adl. 45. qr. an etiam tacita pupillaris ſuſtitutio matrem ab iſpa le- gitima excludat? ſed itidem fruſtra, quum ſuſtitutio pupillaris in uſu non ſit, nec eſſe debeat. Rationes vide ad tit. Inſt. de pupill. ſuſtit. Quare æquitatem Pontificis in cap. 1. in fine, de teſtar. in 6. & forum poli Treutl. Fach. 4. cap. 42 cum Bacchov. ad d. theſ. 9. Treutl. lit. e. omnino rejicio.

Ad §. 1. d. l. 45. qr. an in pupillari, & fidei commiſſaria ſuſtitutione frater utrimque conjunctus videatur prælatus consanguineo? Neg: d. qui lib.

lib. 8. in fin. b. t. ubi testator generaliter eas partes dedit substitutis,
quas dedit institutis. Diff. vide apud Bus. add. §. & Fachin. 4. c. 86. & seq.
Adde Groenewegh. add. l. 45.

VII.

Ad l. 1. 6. & 15. tit. 7. qr. an rectius dicamus, impossibilem conditionem
vitiare heredis institutionem, sicut dicta conditio vitiat instituti-
onem filij, & vitiat contractus? Aff: per ea, quæ dixi ad §. 10. Inst. de hered.
instit. Adde Groenewegh. add. §.

Ad l. 10. & 27. an hodie in codicillis hereditas dari & adimi possit,
dicam ad tit. de jure codicilli.

Ad l. ult. qr. an filius legitimatus saltem per subsequens matrimonium
excludat substitutum, qui sub illa conditione substitutus est, si institutus
decesserit absque filio ex legitimo matrimonio nato? Aff: per ea,
quæ dixi ad Inst. disp. 3. thes. 7. & ibi p. 14. thes. 6. Diff. vide apud Fachin. 4.
c. 53. 54. & 55. & Lib. 10. c. 71. An ergo naturales liberi non excludunt
substitutum, etiæ si simpliciter testator substituerit, si filius moriat sine
liberis? Aff: l. general. 6. §. 1. C. de inst. & subst. Diff. vide apud Fachin. 4. c. 60

VII.

Ad l. 1. & seqq. tit. 8. qr. an tempus conficiendi inventarij non à die a-
ditæ hereditatis, sed delatae currere incipiat? Aff: poster. per ea, quæ dixi
ad §. 6. Inst. de hered. qual. & diff. disp. 11. thes. 15. Diff. & ulrum vide ibid. &
apud Treutl. disp. 12. thes. 8. lit. d. & ibi Bacchov. Fachin. 4. c. 35. Ioan. a Sande
lib. 4. tit. 12. def. 2. Groenewegh. add. ult. b. t. An omissa aliqua solennitate l.
ult. C. b. t. totum inventarium vitiatur, frustra controvertitur; quum is-
tæ solemnitates amplius in usu non sint. Vide Treutl. d. thes. 8. lit. e. & ibi
Bacchov. Zyp. in notit. jur. belg. b. t. Ejusdem farine quæstio est, an in con-
fessione inventarij duo Notarij, vel judices requirantur. Vide Bacchov.
al Treutl. d. thes. 8. lit. e. Fachin. 4. c. 36. Cuius conditionis debeant esse te-
stes, relinquitur arbitrio judicis. arg. d. l. I. §. ult. b. t. Diff. vide apud Treutl.
d. thes. lit. e. Sed oportetne etiam fructus & alias accessiones, quæ post
mortem testatoris perceptæ sunt, in re pertorium referri? Aff: quia huic
pars hereditatis. l. 20. de petit hered. Diff. vide apud Treutl. a. thes. lit. f. &
ibi Bacchov. Sed quid, si quid dolo vel mala fide in inventario omisum
est, amittiturne beneficium? Aja, nega. Sed durum esset, si heres propter
exiguam læpe rem obligaretur ultra vires hereditarias. Quare Mori-
bus heredem poena arbitraria multandum arbitror. Vide Sande d. lib. 4.
tit. 12.

tit. 12. lsf. 4. & 5. Diff. vide in dicto disp. thes. 18. & apud Treutl. d. lit. f.
 & ibi Bischov. Fuchin. 4. cap. 3. Sed amittitne hæres ob non confessum
 inventarium detractionem Trebellianicam? Neg. per ea, quæ dixi ad
 §. 6. lat disp. 4. thes. 16. Diff. & Mores vide ibid. & apud Treutl. thes. 9. lit. a.
 a. & ibi Bischov. An nec filius legitimam? Aff: per ea, quæ dixi d. thes. 16.
 Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. lit. a. Zoes. ad b. t. n. 6. & ibi Bischov.
 Estne idem de Falcidia in fore poli, ut loquuntur, judicandum? Neg.
 quia detractione Falcidiae sit contra rationem naturalem, ut dixi ad tit.
 In b. ad l. Falc. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 9. lit. e. Sed in foro consciencie
 non tenetur hæres ultra bona hæreditaria. Vide rationes in d. thes.
 16. Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. lit. e. & ibi Bischov. Fuchin. 6. cap. 23. &
 24. Fraus ergo queritur, an jure Can. an & quomodo Ecclesia, vel fiscus
 teneatur. Vide tamen Fuchin. 6. cap. 20. & seq. Sed potestne testator
 hæredi invitis legatariis confessione inventarii remittere? Aff: per ea,
 quæ dixi in d. disp. thes. 17. Diff. vide ibid. Fuchin. 6. cap. 25. Quid de im-
 pensis, quæ contra prætententem se hæredem esse factæ sunt? Non
 deducuntur beneficio inventarij quia hæres non legatariorum, aut
 creditorum causam, sed propriam tuitus videtur. Diff. vide apud
 Treutl. d. thes. 9. lit. d. & ibi Bischov. Fuchin. 6. cap. 29. Sed quid de
 fideicommissario? Ipsi prodest inventarium ab hærede confessum,
 licet nulla cessio intercesserit: sed si hæres nullum conscriperit, fi-
 deicommissarius hæres non solum potest, sed & debet novum fa-
 cere. Nov. 1. cap. 1. & 2. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 9. lit. a. &
 ibi Bischov. Fuchin. 6. cap. 31. Quod Moribus jus deliberandi competit
 etiam extraneis, extra dubium est, sicut & hoc, quod jus deliberandi
 & ipsa hæreditas ad quoslibet hæredes transmitatur. Vide d. disp. thes.
 15. Groeneweg. ad l. 3. C. b. t. Sed aujore novo saepius jus deliberandi con-
 cedi possit, illiquid juris videtur. Affirmaverim tamen ob justiorem a-
 liquam causam. arg. l. r. quibus ex causis major. junct. anteced. Diff. vide a-
 pud Treutl. thes. 7. lit. 6. & ibi Bischov. Ioan. i. Sind. lib. 4. tit. 6. def. 1. Reli-
 que questiones præcedentibus affines, aut facile ex antecedentibus de-
 ciduntur, aut alibi excusse, aut excutientur. Vide Fuchin. 4. cap. 39. & lib.
 6. cap. 9. 27. 28. 30. 33. 34. Christlin. Fab. ad b. t. C.

F I N I S.

